

2013/11
listopad

Poutník

časopis Obce unitářů v Brně

POUTNÍK

Obsah čísla 11/2013

Rev. Mgr. Jarmila Plotěná: Motto

Rev. Mgr. Jarmila Plotěná: Cesta knihy _____ 1

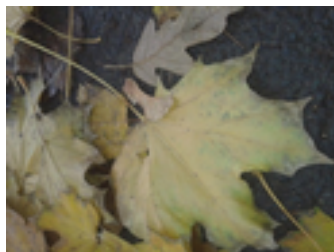
_____ Blahopřání _____ 4

Jiří Palka: Jak se vyléčit pozitivním myšlením _____ 5

Norbert Fabián Čapek: _____

MOTTO

*Podivný chlad
a kořeněné vůně
co vlhkost hořce dýchá ze zahrad
až v kostech teskno
jak hluboká tůň.
To umí jen listopad.
To umí jen listopad.*

*Dny se krátí, světlo v temnotách
jen probleskuje a zahání strach,
v dálce slyšet dávnou loutnu hrát,
ten zvláštní měsíc má svůj majestát.*

Jarmila Plotěná

CESTA KNIHY

400 let od vydání jednodílné BIBLE KRALICKÉ

Může mít kniha narozeniny? Ovšemže ano, zvláště, jedná-li se o knihu tak významnou jako je bible. Přestože ji hned každý nemusí nazývat „Písmem svatým“, je jisté, že bible hýbala a dosud hýbe dějinami národů a mění myšlení a často i osudy lidí, kteří se s ní skutečně setkají. Zkrátka bible je kniha významná, výjimečná. A nejen obecně její texty, ale zvláštní jsou též příběhy jejích různých překladů a vydání. Čili není bible jako bible, některá je kralická nebo lépe kralické neboť nebyla jen jedna, která ze staroslavné moravské tiskárny vzešla.

Nějak mne minulo, že u příležitosti 400. výročí vydání jednodílné Bible kralické (r. 1613), je v Brně vystaven její originál. V neděli 12. října mi br. Pavel Sedlák volal, že na cestě na chalupu uviděl plakáty hlásající, že originál Bible kralické je vystaven v Moravském zemském muzeu a právě neděle byla posledním dnem, kdy Bibli bylo možno vidět. Ihned jsem se do muzea vydala v domnění, že tam budou davy lidí. Potvrdilo se však to, co říkal Pavel: „Jak není Brno „potapetováno“ plakáty, skoro nikdo tam nejde.“ Bylo to tak, propagace nebyla příliš velká a tak jsem v Moravském muzeu kromě Pavla a jeho maminky potkala jen několik zájemců, většinou fotících nebo si čtoucích texty, které byly promítány na obou stěnách, nalevo i napravo od vitríny s biblí. Bible byla otevřena na první straně Knihy Jobovy a promítané texty pomalu „listo-valy“ celou biblí. Každý návštěvník mohl vidět, jak jsou 400 let staré texty krásně čitelné a bezvadně graficky zpracované s množstvím ornamentů a nádherných iniciál. Pod otevřenou „jednodílkou“ byly ukázky literek z tiskárny, které byly na kralické tvrzi nalezeny. Připomnělo mi to, že při návštěvě tiskárny průvodce říkal, že první literka, která byla PhDr. Vlastou Fialovou, vedoucí archeologických výzkumů, objevena, nebylo písmenko, ale čárka – pomlčka. Pavel si posteskl: “Po Kralických zbyly takovéto knihy, co asi zbude za 400 let z našich flash(ek)?“ Do knihy návštěv jsme napsali něco v tom smyslu, že škoda, že tu nejsou davy, aby viděly ten skvost, který možná

cizina ocení lépe, než my, domácí. Někdo před námi tam poznamenal, že je vidět, že to je „kniha velmi sta-rá“...

Ano, Bible kralická je „kniha velmi stará“ a po století od svého vzniku ovlivňovala život těch, kteří se k ní utíkali. Byla pro ně útěchou i nadějí, ale často byla požehnána utrpením a pronásledováním. Vznikla, dnes bychom řekli, v ilegalitě, v tajné bratrské tiskárně na kralické tvrzi pod ochranou Žerotínů. Čeští bratři v letech 1578 -1620 tiskli nejen knihy náboženské, ale i učebnice a jiné tisky.

Vzpomínám si, jak jsem v 16 letech byla se třídou Gymnázia v Bučovicích s naší profesorkou češtiny v Památníku Bible kralické, který se nachází v sousedství bývalé tvrze a byl v 70. letech navzdory době „normalizace“ vzorně vedený. V Kralicích nad Oslovou je také snad jediný pomník věnovaný knize ve střední Evropě (někde ve Francii je pomník věnovaný síru, ale knize nikoliv), alespoň jsem to tam tak tehdy slyšela. V památníku jsme shlédli jednak tisky biblí, jednak jiná významná díla (u nichž pro utajení nebylo uváděno místo a často ani doba vzniku, „psáno roku tohoto“ bývalo uvedeno a jako místo „v zahradách“, neboť v okolí se nacházelo mnoho zahrad). Na replice původního tiskařského lisu jsme si mohli vytisknout několik stran z Bible kralické na ruční papír. Dlouho jsem tuto vzácnost uchovávala, a protože jsem měla několik dalších reprodukcí ornamentů a iniciál z Bible kralické, zvláště jednoduché – té, co má letos výročí, začala jsem do čtenářského deníku podle těchto dávných tisků kreslit tuší a perem. Tak vznikla, právě v Kralicích, má léta trvající vášeň pro staré tisky a rukopisy přímo s potřebou v duchu těchto skvostů kreslit (nejprve repliky, později hlavně vlastní fantazie). Tyto, duchovní, biblické a jiné texty psané krásným jazykem a výtvarně skvostné, ovlivnily vlastně velmi zásadně moji životní cestu, moje směřování a zájmy.

K jednodílce se váže ještě jeden příběh v mých šestnácti nebo sedmnácti letech, přímo dobrodružný: Jezdívala jsem tehdy časně ráno do Gymnázia v Bučovicích vlakem a pozdě večer se vracela domů. Jednou si ke mně přisedl starší pán a začal povídat o svém životě. Zdůraznil, že je evangelík, vzpomínal na válečné roky a jak přežil, byl v nebezpečí života..... Všechno si již přesně nepamatují, ale když už jsem měla vystupovat ve Šlapanicích, optal se mě,

zda jsem věřící. Odpověděla jsem, že ano a on na to, že bude za několik dnů projíždět vlakem přes Šlapanice, ať prý přijdu tehdy a tehdy k vlaku, on že má pro mě vzácný dárek – knihu. Doma jsem nic neřekla, buď, že jsem si nebyla jista, jak by bylo chápáno mé diskutování s neznámým mužem ve vlaku, nebo, že šlo o velké a posvátné tajemství. Větší roli hrálo spíše to tajemství kolem neočekávaného daru. A tak jsem v dohodnutý čas, brzy ráno, běžela až rozechvěle na nádraží k vlaku od Bučovic. A skutečně onen člověk mi okénkem podal pečlivě zabalenou knihu – bylo to miniaturní, na cigaretovém papíře tištěné vydání jednodílné Bible kralické. Často jsem si v ní četla a obdivovala krásu a čistotu jejího jazyka.

Na rozdíl od Vulgáty – bible přeložené do latiny, je Bible kralická psaná česky, přeložená přímo z biblických jazyků hebrejštiny, aramejštiny a řečtiny teology a překladateli jednoty bratrské. Jde o prvý překlad do češtiny přímo z původních jazyků. Je dokladem vrcholu dobového knihtiskařského umění ještě značně ovlivněného rukopisy a jejich výzdobou. Patří však již době, kdy přestávala být kniha vzácným majetkem, výsadou jen nejbohatších vrstev a stávala se vlastnictvím národa a součástí života. Nebyla už symbolem bohatství a moci, ale započala svoji dlouhou cestu staletími jako nositelka informace a šířitelka vzdělanosti. Bible již nebyla majetkem a výsadou kněží, alespoň u členů jednoty bratrské se stala součástí běžného života a průvodcem každého věřícího. Slovo biblické již nebylo slyšeno jen z kazatelny, ale četlo se doma v rodině, nosilo se sebou na cesty a zachraňovalo se v dobách nebezpečí. Spolu s poklady hmotnými patřilo k tomu nejceněnějšímu, co člověk měl na této zemi. Bylo ceněno více než jiné poklady a provázelo člověka až na konec jeho pozemské životní cesty.

Knihtisk započal dlouhý vývojový proces až k současné explozi informací. Ve své době byl vynález knihtisku, to je možnosti ve větším množství šířit psané slovo, takovým převratným objevem, jakým jsou v naší době počítače. Právě tak jako PC měl knihtisk možnost šířit slovo pravdivé, dobré, moudré, pomáhající nebo pravý opak. Právě tak jako dnešní možnosti techniky šíření informací byl zkouškou lidské zodpovědnosti. Zda a jak tehdejší lidé v této

zkoušce ve svém celku obstáli, to se pokouší hodnotit historie, jak obstojí člověk naší doby, je velké téma napínavého příběhu současnosti a každodenního rozhodování a jednání jednoho každého z nás.

Tak hodně moudrosti a správných rozhodnutí u našich počítačů moderním Gutenbergům

přeje Jarmila Plotěná

BLAHOPŘÁNÍ

všem členům i přátelům Brněnské obce unitářů, kteří se narodili v listopadu

VŠE NEJLEPŠÍ!

- 4.11.** Lydie Schmiedková
- 16.11.** Jiří Čada
- 18.11.** Ludmila Jarošová
Ing. Libor Mikš
- 22.11.** Dagmar Nejezchlebová
- 27.11.** Jana Křížová
- 30.11.** Ing. Jaroslav Grossmann

Jiří Palka

JAK SE VYLÉČIT POZITIVNÍM MYŠLENÍM

Již před válkou bylo známo, že všechno se skládá z molekul a každá molekula z atomů. Že atomy mají jádro, kolem kterého obíhají různé částice. Že jádro není kusem nějaké hmoty, ale že se opět skládá ze subatomárních částic, které v různých křivkách kolem sebe rotují. Že hmota se nám jeví jako pevná nebo nepropustná prostě proto, že i naše tělo je složeno z takových atomů, kde částice velkou rychlostí rotují. Jízdní kolo má příčky z drátů, mezi kterými je mnoho místa. Jestliže se ale kolo otáčí, nelze jím prostrčit prst či cokoli, právě proto, že se kolo otáčí.

A tak celý vesmír je složen ze subatomárních částic, které rotují a které vibrují. Vibrace je všechno: zvuk, světlo, rádiové vlny, radar, paprsky X. Hmota jsou „zmrzlé vibrace“. Naše smysly jsou čidla seřizená na určité vlnové délky, stejně jako rádio a televize se dá seřídít na určitou vlnu vysílačky. Svými pohyby vytváříme vibrace. I svým hlasem vytváříme vibrace. Tlukot našeho srdce vytváří vibrace, stejně jako dech. Vibrace vytvářejí rovněž naše myšlenky a city, všechno, co se děje v našem vědomí. To, že naše myšlení vytváří vibrace, bylo prokázáno již dávno laboratorně, a to pomocí elektro-encefalografu, který mají v každé nemocnici, pomocí Crooksova mlýnku, telepatickými přenosy, jejichž existence byla prokázána dávno před válkou.

Stejně tak bylo před desítkami let prokázáno, že negativní myšlenky a city vytvářejí v nás jedy, takže po určité době onemocníme, když se tyto myšlenky opakují. Ovlivňují biochemické procesy v našem těle, od dýchání, zažívání, po ekzémy a rakovinu. Již několikrát jsem přednášel na toto téma a rozdával posluchačům seznamy našich vlastností negativních a stejně jako pozitivních.

Řekněme si v krátkosti, které naše postoje jsou pozitivní. Jsou to ty, které jsou konstruktivní, tvořivé, harmonické. Myšlenky, které mají na zřeteli blaho našich bližních bez očekávání pochvaly, uz-

nání, odměny. Jsou to kladné myšlenky důvěry, vlídnosti, laskavosti, schopnosti vcítit se do situace druhého, vyjít mu vstříc, pomoci mu. Jsou to myšlenky míru, harmonie všeho bytí, tiché vnitřní radosti a štěstí. Pocit jednoty všeho stvořeného. Ocenění krásy přírody a dobroty lidí. Při takovém postoji cítíme vnitřní naplnění a z toho plynoucí vděčnost za existenci života.

Různé druhy energií, které čerpáme z potravy, dýcháním, ze světla a z jiných zdrojů proudí bez překážek naším tělem a současně proudí neustále mezi námi a naším okolím, to jest lidmi, zvířaty, přírodou a vzápětí se k nám vrací s větší intenzitou, než byly námi vyslány. To proto, že v neustálé komunikaci s naším okolím se obalují stejnými energiemi, které prostupují přírodou, vesmírem. Někdo to vyjadřuje slovy, že to jsou myšlenky lásky, že Bůh je láska, a kdo v sobě má lásku ke všemu stvořenému, že žije v Bohu a Bůh žije v něm.

Negativní myšlenky jsou myšlenky ničivé, destruktivní, kde se oddělujeme od ostatních. Myšlenky závidi, žárlivosti, nenávisti, boje, násilí, odplaty, napadení. Myšlenky, které kritizují, komentují, co se okolo děje. Jsou to myšlenky očekávání, že se to a to má stát, jak my si to představujeme. Myšlenky nedůvěry, odmítání. Mudrování, kdy přemíláme, co se stalo a co se stane, kdy visíme na minulosti a malujeme si budoucnost. Nejrozličnější druhy strachu, úzkosti, ať již ve vztahu k naší existenci, našemu zdraví, chudobě, osamělosti. Sebelitování a sebeospravedlňování. Sentimentální soucit s druhými, který druhému nepomůže. Myšlenky ničení, vykořisťování, krutosti a ničení, ať již rostlin nebo zvířat, o lidech nemluvě. Myšlenky chtivosti mít, být, vlastnit, žádostivost moci a pánování. Jsou to svévolné myšlenky vztahující se k nám jako oddělené jednotce, bezohledné, kterým jde jen o naše dobro a naše přednosti.

Zde nedochází k volnému proudění energií. Encefalograf ukáže, že vibrace takto vytvářené jsou hrubé. Je to něco jako křeč, jednak psychická, jednak i fyzická. Ten, kdo takto myslí, nedává. A tím mu ani energie nepřitéká. On se proto pokouší vzít si energii

násilím. Myslí si, že si pomůže, když se uzavře a nic svému okolí nedá.

Svým myšlením vytváříme kolem sebe elektromagnetické pole, které má určitou vibraci. Dlouhodobým opakováním a tím, že na sebe nabalujeme podobné negativní energie z okolí, vzniká energetický komplex. A protože ani mimo fyzický svět se nic nemůže ztratit, tak i všechny energie, které jsme kdy vytvořili, trvají dále. I zde platí zákon o zachování energie.

Jestliže tedy žádná vytvořená energie se nemůže ztratit, tak i každá naše silná myšlenka, nebo myšlenka delší dobu opakovaná, musí někde stále být. Je někde uložena. Co se tedy děje s našimi pozitivními a negativními myšlenkami?

Každá myšlenka, každý myšlenkový komplex, má určitý tvar, který sensitivní nebo jasnovidní lidé vidí. A tito lidé tvrdí, že takový myšlenkový komplex se stává samostatnou bytostí, která se pohybuje prostorem směrem k tomu, ke komu byla vyslána. Jestliže na někoho myslíme s láskou, pak magnetické pole energie lásky se vydá za tím člověkem. Obsahem této myšlenky je přece, abychom mu energii své lásky nějak předali, projevíli. A tak toto energetické pole lásky dostihne svého adresáta s naprostou jistotou.

Přítom vůbec nezáleží na tom, zda příjemce o vyslání těchto myšlenek ví nebo neví a kde se nalézá. Myšlenkové energie nejsou omezeny prostorem a časem tak, jako my. Vždycky dosáhnou svého cíle. Tato energie pak vnikne do jeho aury, jeho vědomí a působí tam blahodárně, tvořivě – za předpokladu, že příjemce je schopen ji přijmout. Jestliže např. je v té chvíli ovládán nějakými negativními myšlenkami, zlostí, nenávisť, nemůže tato energie hned do něj vniknout a usídlí se v jeho auře a čeká. V té chvíli, kdy se uklidní, kdy se otevře, uvolní nebo jinými slovy naladí na podobný kmitočet, tato energie do něj vniká s určitým zpožděním.

Jestliže o někom myslíme negativně, vytváříme negativní energetické pole tím, že k němu vysíláme myšlenky nenávisťi nebo zá-

visti a tyto myšlenky jako samostatná bytost k němu putují a pokoušejí se ho ovlivnit.

Jestliže je příjemce v té chvíli vnitřně naladěný na stejný kmitočet, dochází v něm k souznění nebo ohlasu neboli rezonanci. Jeho vlastní energetický komplex negativity se rozkmitá ještě s větší intenzitou a zesílí tak, že vytvoří něco jako oblak v jeho auře. Jestliže je někdo obklopen takovým oblakem, pak již není schopen myslet o druhém nezaujatě, nevidí ho tak, jak je. Není schopen vidět v druhém i dobro a následkem toho je, že může dojít k hádce nebo i fyzickému napadení.

Jestliže ale tyto negativní energie nenaleznou v druhém rezonanci, prostě proto, že on ve svém vědomí podobnou vibraci nemá, tak pak nemůže být těmito energiemi ovlivněn. Jestliže je sen-sitivní, může se stát, že negativní energie svého odpůrce cítí, např. jako nepatrné píchání jehlou, nebo tím, že je mu nevolno.

Jestliže tyto negativní energie dlouhou dobu čekají v auře člověka a nemohou do jeho vědomí vniknout, protože jeho povaha je již tak pročištěna, že k negativním myšlenkám téměř nedochází, vrací se tyto energie zpět k tomu, kdo je vyslal a napadnou ho.

Z á k o n p ř í č i n y a ú č i n k u

Existuje psychická zákonitost, podle které všechno, co vysíláme, se k nám dříve nebo později vrátí – ať je to pozitivní nebo negativní. Jestliže vysíláme pozitivní myšlenky, nesobecké, laskavé, láskyplné, pak tyto myšlenky nejen že ovlivní toho, vůči komu byly vyslány, ale vrátí se k nám zpět s tímtež účinkem. Je to něco jako vychýlení kyvadla, které se vrací do původní polohy.

Jestliže myslíme pozitivně dlouhodobě, pak se vracející myšlenkové energie se spojí s těmi, které právě máme a zesílí je. Vytváří se silné myšlenkové pole, myšlenkový komplex, velmi silný. Vrací se nám více, než jsme vyslali, protože se tyto energie po cestě obalily energiemi podobnými, obzvláště energiemi toho, vůči

komu jsme tyto myšlenky vyslali. Vzniká samostatná mentální bytost, naplněná dobrotou, dobrou vůlí, snažící se nám pomoci, nás vnitřně oblažít. Tato samostatně jednající bytost se pokouší vytvořit ve vnějším světě situaci, která by pro nás byla příznivá. Hrozí-li nám nebezpečí, snaží se tomu zabránit. Dohlíží na naše zdraví. V bibli je to vyjádřeno slovy: Hledejte nejdříve království Boží a Jeho spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno.

Jestliže ztišíme své myšlenky v meditaci nebo modlitbě, cítíme ihned, že se nalézáme v přítomnosti Boží, a ne, jako dříve, abychom nic necítili a začali se nudit.

Jestliže člověk vysílá negativní myšlenky, tak se v něm rovněž projeví. Zesilují jeho vlastní negativní energetické pole. Vše, co vysíláme, je naší součástí. A protože jsme původci těchto myšlenek, jsme za ně také zodpovědní.

A tak každá myšlenka má snahu v nás provést to, co jsme jí chtěli vyjádřit. Každá myšlenka je tím příčinou, která se snaží nalézt v nás své vyjádření. Je to jako kdybychom do počítače vložili určitý program. I my se tak naprogramujeme. Intenzivní zlost např. může způsobit, že se řízeme, že zakopneme, že zkazíme svou práci. Mluvíme tak o „zákoně příčiny a následku“ nebo také o „zákonu setby a sklizně“. Každá myšlenka je tak semenem, které v sobě již nese odpovídající ovoce, sladké nebo hořké.

Jestliže myslíme a žijeme pozitivně, tedy nesobecky, pak i ovoce bude pozitivní, tvořivé, blahodárné. Harmonie, spokojenost, štěstí, radost, vděčnost. Budeme zdraví vnitřně i zevně, duševně i fyzicky.

Jestliže ale myslíme a žijeme negativně, egoisticky, bude ovoce podle toho. Zjistíme, že lidé v našem okolí nám nejsou nakloněni, prostě proto, že my nejsme nakloněni jim. Budeme se cítit osamělí, protože se od nich oddělujeme. Setkáme se s odmítavými postoji, protože rádi své okolí posuzujeme a kritizujeme. Jestliže tato situace bude trvat delší dobu, onemocníme nebo nás potká

o-sudová rána. Samostatná myšlenková bytost, naplněná nevolí, kterou jsme vytvořili, krouží kolem nás a pokouší se provést na nás to, co jsme do ní sami vložili.

Jestliže se oddáváme delší dobu určité negativní myšlence, pak tato myšlenka pronikne do našeho podvědomí a zůstane tam uchována. Projeví se to v naší auře, v našem vyzařování. Stane se tak tehdy, jestliže si nevšimneme, že myslíme negativně, jestliže nevyvineme snahu to změnit, jestliže nedojdeme k závěru, že tento postoj je nesprávný a nehledáme způsob, jak svou reakci změnit. Jestliže vám někdo ublížil, bývá obtížné nalézt k němu dobrý vztah, vyrovnat se s tím. Dojít k závěru, že určitá chyba se stala zřejmě i u nás a to tím, že jsme očekávali, že ten druhý bude jednat jinak. Už to očekávání je nesprávné. Může rovněž žádat Boha o odpuštění za něj, který ve svém duchovním vývoji se zřejmě ještě nedostal příliš daleko, sami za sebe, když jsme se dostali do této obtížné situace a zápasíme o to ji nějak vyřešit, za celé své okolí, které jistě tímto konfliktem trpí. Další pomůckou jsou mantry a meditace.

Jestliže se tedy nějakou dobu oddáváme negativním postojům, po dobu, které říkáme karenční, pak tyto negativní energie, jak bylo řečeno, sestoupí do našeho podvědomí, jsou tam dlouhodobě uloženy a vytvoří tam určitou vinu nebo karmický dluh. Je to jako když do počítače vložíte určitý negativní program. Tento program čeká, až vnější situace se utvoří tak, aby mohl být aktivován, to jest, až negativní energie nalezne situaci, ve které by se mohla vybit. To se zřejmě týká i myšlenek pozitivních. Karmu bychom mohli také nazvat Účetní knihou života, kde po odchodu z tohoto světa děláme bilanci, jaké jsme nashromáždili poklady, kolik máme dluhů. Tyto programy nebo také komplexy příčin, uložené v našem podvědomí, sílí a rozrůstají se našimi podobnými myšlenkami, pocity a činy, ke kterým dochází v průběhu mnoha inkarnací.

Ovlivňují všechno, co se děje v našem citovém a myšlenkovém životě, protože jsou ve styku s naším mozkiem, naším vrchním vědomím i podvědomím. Protože všechno souvisí se vším. Nemůže-

me mít žádnou myšlenku, aniž by zde nebyly vytvořeny podmínky k tomu, aby taková myšlenka vůbec vznikla. Existují vztahy hluboko v naší bytosti, postoje a reakce, které se vytvářely po staletí a naše myšlení, cítění a činy jsou jen jejich vnější projevy. Tato povrchová komunikace je jenom základem našeho bdělého vědomí. Jestliže tato komunikace obsahuje negativní programy, pak jsme naprogramováni negativně. Mohli bychom rovněž hovořit o motivaci. Jestliže jsme z hloubi naší bytosti, naší povahy motivováni pozitivně, pak se to projeví rovněž v našich myšlenkách, citech a činech.

A protože stejné přitahuje stejné, jsme to my, kdo jedná v Bohu, jsme to my, kdo způsobuje, že Bůh mu pomáhá, Bůh ho chrání. Protože Bůh je láska a naše láskyplné postoje nás vedou do jeho blízkosti. Jestliže někdo tvrdí, že Bůh na něj zapomněl, že Bůh na něj zanevřel, měl by se nejdříve zamyslet nad tím, jaký je on sám.

Kdo se nenamáhá, aby odboural své negativní postoje, aby nevytvářel negativní energetické komplexy a bytosti, ten se nemůže divit, jestliže žije uprostřed negativního světa, jestliže lidská existence na Zemi se mu jeví jako nesmyslná a bezúčelná. Naopak, kdo se ztotožňuje s negativními energiemi, může se mu stát, že bude ovlivňován nízkými dušemi z astrálního světa, které ho budou řídit bez jeho vědomí a které mu budou odsávat energii, aby samy mohly dál žít, protože si svým postojem odřízly zdroj energie, která ve své nejčistší formě pochází jen od Boha.

Už pokus nalézt pozitivní postoj v obtížné situaci je velkou ochranou před takovým napadením nízkými dušemi z astrálu, protože Bůh uznává již upřímnou snahu a vůli obrátit se k lepšímu.

Negativní programy neboli komplexy příčin v našem podvědomí, pokud nejsou odstraněny, zrušeny, přetvořeny v jiné energie, se po určité době musí projevit navenek. Podle věčných kosmických zákonů napadnou pak tyto energie naše tělo – onemocníme, nebo nás stihne nějaká rána osudu. Nemoc je tedy účinek energií,

keré jsme sami v minulosti vytvořili. Následek našich vlastních chyb. Každá nemoc má tedy svůj kořen v nesprávném myšlení a jednání toho člověka. V našem životě neexistuje tak nic, co bychom sami kdysi neuvedli do pohybu. Nemůže nás potkat nic, co bychom sami nezpůsobili.

To, že existují viry, bacily, úrazy, epidemie atd., to jsou jen vnější nástroje sil, které pracují v nás. Tito škůdci našeho zdraví by v nás nemohli propuknout, kdybychom jim sami nepřipravili živnou půdu. A tím se myslí málo životní síly, ke kterému dochází oddělováním se od Boha a všeho, co Bůh stvořil. Důsledek je pak snížená imunita. Víc není třeba.

Kdy a jak tyto negativní síly v nás začnou působit, to není v lidské moci odhadnout. Tyto komplexy příčin zrají mimo naši představu o čase a prostoru. Mohou uzrát ihned, nebo po létech nebo v některém z našich příštích životů. Tím přicházíme znovu k poznání, že některé naše nevyléčitelné choroby mají původ v našich minulých životech. Tehdy došlo k nějakému karmickému dluhu, v podvědomí se usídlil pocit viny. Dnes se to projevuje jako nemoc.

V každém případě ale všechno, co se nám stane, ať již nehoda, smůla, štěstí nebo cokoli dobrého nebo zlého, je plodem toho, co jsme sami zaseli. Nestalo se tak vinou někoho jiného nebo tím, že to Bůh na nás dopustil.

A nejen, že příčina našeho neštěstí nebo nemoci je v nás. Ale i určité nemoci mají původ v určitých komplexech příčin. Je tady určitá psychologická souvislost mezi nemocí a naším proviněním.

Nevím, zda toto tvrzení je pro vás nové. Ale již v r. 1983 vyšla v Mnichově kniha s názvem „Nemoc jako cesta“ od dr. Thorwalda Dethlefsena, který jako lékař a psycholog ze své mnohaleté praxe zjistil, že určité nemoci jsou způsobovány určitými negativními postoji pacienta. Dr. Dethlefsen přistupuje k této otázce jako praktik. Podívejme se na tento problém z hlediska duchovních sil působících v nás.

V prvé řadě si připomeňme, že duchovní energie vniká do nás seshora. Když jsem začal dělat rytmická mantra, tak jsem po nějaké době pocítil, že ohnisko této energie je nad hlavou, trochu dozadu, asi tři čtvrtě metru nad námi. Odtud vstupuje tato energie, můžeme také říci Duch svatý – do nás, jakýmsi krystalovým provazcem nebo kabelem, který prochází podél páteře naším tělem. Na něm je umístěno sedm podřadných ohnisek, kterým říkáme čakra. Těchto sedm center tvoří transformátor duchovní energie, od nejvyšší vibrace v místě zárodku Boha v nás až po nejnižší bod tohoto kabelu, v kostrči.

Zárodku Boha v nás někdo také říká Nadjá, v Indii se nazývá átman. Je to sídlo naší nesmrtnosti, kterého se děj světa nemůže dotknout. Zárodek Boha v nás září nepřetržitě, není ničím ovlivnitelný. Duch světa k němu nedoléhá. Žák duchovní cesty se může tohoto zárodku dotknout svým vědomím během meditace nebo modlitby a načerpat z něj sílu, harmonii, dokonalé naplnění. Může načerpat tolik, kolik může pojmout, podle toho, jak je schopen se mu vnitřně otevřít.

Duchovní síla sestupuje podél levé strany páteře dolů, do naší pánve, kde vytváří jakýsi akumulátor energie. A podle toho, zda ji používáme kladně nebo záporně, negativně nebo pozitivně, stoupá opět nahoru do vyšších čaker, až případně zpět k zárodku Boha v nás. Stoupá podél pravé strany páteře a někdy se též nazývá hadí silou čili kundalini. Projděme si nyní jednotlivá čakra a tělesné orgány a žlázy s vnitřní sekrecí, které s jednotlivými čakry souvisí.

Nejnižší čakra je kostrčová, v Indii zvaná „muladhara“. Je tam zobrazováno jako květ lotosu se čtyřmi okvětními lístky. Souvisí s pohlavními orgány, močovým měchýřem, konečníkem, pánví, kyčelními klouby, koleny a kotníky, s varlaty a vaječníky.

V břišní dutině, v okolí kosti křížové, se nalézá čakra břišní / svadhishtana, šest okvětních lístků/. Souvisí s ledvinami a močovody, tlustým stěvem, s nadledvinkami.

V místech naší sluneční pleteně nebo našich kyčlí se nalézá třetí čakra /manipura, deset okvětních lístků/. Souvisí s páteří včetně míchy, se žaludkem, tenkým střevem, játry, žlučníkem, dvanácterníkem, slezinou a slinivkou břišní /pankreasem/.

Čtvrtá čakra se nalézá v srdci, podle některých pramenů v horní pravé části srdce, asi dva a půl centimetru od středu těla vpravo /dr. Brunton/, podle jiných v blízkosti srdce mezi lopatkami /R.Wagner/. V Indii se nazývá „anahata“ a má dvanáct okvětních lístků. Souvisí se srdcem, plícemi, průduškami, žebry, míchou, žádná souvislost se žlázami.

Pátá čakra /višuddha, šestnáct okvětních lístků/ se nalézá v krku mezi ohryzkem a týlem. Souvisí s mandlemi, jícnem, hrtanem, průdušnicemi, zuby, s brzlíkem, štítnou žlázou, příštítnou žlázou.

Šestá čakra se nalézá těsně pod středem čela a říká se mu též „čakra třetího oka“ /ádržna, devadesát šest okvětních lístků/. Souvisí s očima, ušima, smyslem pro rovnováhu, nosem, šišinkou /epifýzou/ a podvěskem mozkovým /hypofýzou/.

Nejvyšší čakra zvané korunová /sahasrara, 972 okvětních lístků/ se podle některých pramenů nalézá na temeni hlavy, podle jiných několik centimetrů nad hlavou. Souvisí s velkým a malým mozkem.

Počet okvětních plátků vyjadřuje vibraci v jednotlivých čakrech. Nejhrubší je v kostrči, nejjemnější na temeni hlavy. Duchovní síla je námi transformována do hrubších i nejhrubších vibrací, podle povahy jednotlivce. Zárodek Boha v nás a čakra jsou propojena něčím jako kabelem, říkáme též „krystalový provazec“. Ten je zakotven v srdci, kde je příliv duchovní energie nejsilněji pociťován. Tato energie pokračuje pak i dál až do kostrčového čakra. Ale pokud jde jednotlivec nějakou duchovní cestou, strhává tuto energii do tří spodních čaker méně a méně. Odtud je vedena ke všem orgánům, naplňuje každou tkáň a každou molekulu našeho

těla.

Člověk, u kterého tato energie proudí bez překážek celým tělem, je dokonale zdravý. Je zdravý proto, že svou povahou nevytváří překážky tomuto proudění. Jakmile vytváří příliš silné vibrace některého ze tří spodních čaker, působí to něco jako křeč. Dochází ke zúžení průchodnosti těchto cest. Příslušná část těla pak méně vy-zařuje, jak můžeme vidět na Kirliánových fotografiích. Buňky ne-jsou zásobovány dostatečně životní silou, protože přívody jsou z části ucpány, podobně jako když máme staré vodovodní potrubí, které je zaneseno chemikáliemi z vody a rezem. Konečný výsledek je ten, že určitý orgán nebo část těla onemocní. A přitom je zajímavé, že způsob onemocnění má psychologickou souvislost s nesprávným postojem, který jsme zaujali. Že každý negativní rys povahy se projeví ochorením určitého orgánu.

Vezměme si zlost. Říká se, že zlost je přání, které narazilo na překážku. Ovšem nemusí to být jen přání. Může to být skutečnost, že očekáváme, že nějaký člověk se bude chovat tak a tak. Třeba jsme mu velmi pomohli a automaticky očekáváme, že projeví vděčnost, že poděkuje, nebo že to alespoň ocení. Ale jsou lidé, kterým třeba i velmi pomůžete a oni neřeknou ani Bůůůů. A vás to rozzlobí.

Vy jste nuceni si takové jednání líbit. Cítíte hořkost, ale to vám není nic platné. Vy prostě musíte tu zlost jaksí spolknout. Nechat si to líbit. To je totéž, jako kdyby vám někdo dal něco špatného k jídlu a vy byste to musili sníst. Žaludek si nemůže vybírat, musí přijmout, co sníme. Když ale něco polykáme s nevolí, nemůžeme se pak divit, že máme žaludeční vředy.

My pak někdy říkáme: Mně je z toho nanic. Nebo: Mně se dělá zle, jenom když ho vidím.

Bylo zjištěno, že nedoslýchavost je někdy způsobena tím, že něco nechceme slyšet, že se vyhýbáme odpovědnosti. Onemocnění slzných kanálků může být způsobeno zadržováním slz, místo abychom se vyplakali. Oční potíže mohou být způsobeny neocho-

tou podívat se nepřijemnostem tváří v tvář. Jak už jsem uvedl, podobná studie na toto téma vyšla v Mnichově od dr. Dethlefsena v r. 1983 a další jiná studie ve Würzburgu v r. 1988 v mystické škole Univerzální život. Nadměrný potlačovaný hněv může vyvolat onemocnění žlučníku. Ledvinové kameny bývají způsobeny nevyřešenými mezilidskými vztahy a potlačovanou agresivitou. Atd.

Bylo by lépe, kdybychom se nezabývali ani tak těmito vztahy mezi naší psychikou a nemocemi, ale abychom hledali cestu, jak z těchto potíží ven. A z charakteru věci je ihned patrné, že klíč k uzdravení leží v sebepoznání. Ve schopnosti definovat, jaké city vládnou mým vědomím, jaké mám spády, co se skrývá za proudem myšlenek, které táhnou mou hlavou. Definovat tyto pohnutky, odkrýt potlačená přání nebo strachy. Nehrát komedii sám před sebou. Kdo není upřímný aspoň sám k sobě, když už ne k nějakému jinému, tomu není pomoci.

Už Paracelsus řekl, že k uzdravení může dojít jen zevnitř. Že ten zárodek Boha v nás má dostatek síly, aby odstranil jakoukoli nemoc. Že jsme to my, kdo brání proudění duchovní síly celým tělem.

Abych každému usnadnil provést takovou malou inventuru nepěkných vlastností, sepsal jsem již před léty nejčastěji se objevující negativní a destruktivní vlastnosti. Během let se našlo ještě ně-kolik, které tam nejsou. Např. lítost. Staré jógické přísloví říká: Moudrý nelituje mrtvých ani živých. Negativní vlastností je též sebelítost. Proč? Protože u sebelítosti je vždy v pozadí zlost, že nás osud nějak postihl. Dalším nesprávným postojem je postoj očekávání. Jestliže očekáváte, že situace se vyvine tak a nebo tak nebo jestliže očekáváte, že ten či onen bude jednat určitým způsobem, tak sami na sebe pletete bič. Jestliže odhadnete situaci špatně a věci se vyvinou jinak, nelze se divit, máte-li zlost.

Očekáváte-li od někoho, že se bude chovat určitým způsobem, vytváříte mezi sebou a jím magnetické pole očekávání. Když se situace vyvine jinak a vy dostanete zlost, odpoutá se tato zlost od

vás a jako samostatná bytost tohoto člověka napadne. Zesílí např. v jeho auře negativní postoje, které už má a to může vyústit v hádku s někým, koho vůbec neznáte. Dojde-li ale k hádce, nesete část karmické odpovědnosti za ni, protože se na ní vlastně podílíte, ačkoli to vůbec nevíte.

Dokud tedy očekáváte něco od druhého, jste na něho vázáni. Nejste volni.

První krok k nápravě je tedy sebepoznání, poznání vlastního nesprávného postoje. Druhý krok je zbavit se toho postoje. Definovat, co jsme udělali špatně. Jak do budoucna zabránit, abychom se do takové situace dostali. Na toto téma mám celé pojednání s názvem „Otázka viny“, protože je to téma na duchovní cestě velmi důležité, které ale nelze popsat několika řádky.

Jestliže jsme někoho slovně napadli nebo dokonce došlo k napadení fyzickému, pak není jiné rady, než za tím člověkem zajít a usmířit se s ním. Bez usmíření nelze očekávat, že by se cokoli změnilo. Aby magnetické pole mezi námi a jím zmizelo, je nutné, aby i on nám odpustil bez ohledu na to, zda jsme byli v právu my nebo on. Vidíte, že to není záležitost jednoduchá.

Jestliže se celý problém obešel bez slovního nebo fyzického napadení, a to vše se odehrávalo pouze v našich myšlenkách a pocitech, pak není nutno za někým chodit. Je ale nutno dokonale odstranit příčinu nesváru nebo řevnivosti a nalézt postoj, který by umožnil naprosté usmíření s tím člověkem. Abychom mu již nic nevytýkali. Chceme-li, aby v nás bylo dokonale vymazáno všechno, co se stalo, je třeba také vyvolat v sobě stopu pokory a žádat Boha, aby odpustil nám, že jsme jednali nesprávně, případně žádat o odpuštění i za našeho odpůrce. Ještě větší účinek má, jestliže si uvědomíme, že všichni máme zárodek Boha v nás a tudíž i náš odpůrce. My můžeme tudíž prosit za odpuštění i zárodek Boha v něm a žádat, aby Duch svatý osvětlil jeho nižší přirozenost a pomohl mu nalézt cestu k lepšímu jednání.

Známkou, že jsme postupovali správně, je poznání, že jsme schopni vysílat ke svému dřívějšímu odpůrci myšlenky míru a dobré vůle a nevracet se k tomu, co bylo. Jestliže jsme schopni odpustit a žádat o odpuštění, pak i Bůh odpustí nám.

Jestliže odstraníme všechny vnitřní překážky, vše, co je negativní, umožníme, aby duchovní síla námi volně protékala. Tato síla nejen, že nám dá pocit vnitřní pohody, ale má též léčebnou moc. Je to náš vnitřní lékař. Ta síla, která stvořila pro tento projevový svět a tím i naše tělo, nemá zájem na nemocech a zmrzačení. Ale jsme to my, kdo nesprávnými postoji tím, že se duchu této síly vzdálíme, odcizíme, vyvoláme nemoc, neduhy, snížíme svoji imunitu, přivodíme úraz. Vraťme se tedy k pramenu své životodárné síly v zárodku Boha v nás a žádejme Boha, aby nás zbavil nemoci a bolestí.

Tak, jak negativní myšlení vyvolává nemoci, tak opět pozitivní myšlení je schopno nás vyléčit. Důležitý přitom je ale také náš postoj vůči nemoci. Mohlo by se stát, že by někdo ze své nemoci začal obviňovat někoho jiného, rodiče, Boha nebo vnější okolnosti. Ale negativní postoj k nemoci jenom situaci zhoršuje. A negativní je rovněž strach, obavy, beznaděj, deprese, způsobené nemoci. Jestliže chceme přispět k ozdravení, musíme nalézt kladný postoj i k tomu, že jsme nemocní.

To znamená v první řadě tu nemoc přijmout. Přijmout ji v tom smyslu, že přijmeme názor, že kdysi v naší minulosti se něco stalo, co ji způsobilo. Nemoc je bezprostředním následkem našich nesprávných postojů. Odpovědnost za ni nenese nikdo jiný než my.

Druhým předpokladem je přijmout názor, že ta nemoc má určitý smysl. Je pobídkou, abychom hledali. Abychom se pokusili nalézt psychologickou souvislost mezi nemocí a naší povahou.

Třetím důležitým poznáním je, že nemoc nás ve skutečnosti od něčeho osvobozuje. Jestliže jsme v minulosti vytvořili nějaké de-

struktivní energie třeba svou nenávisť, pak se tato energie vybila právě tím, že napadla naše tělo. Jestliže tento fakt přijmete a nebudete vytvářet negativní energie další, například strachem z té nemoci nebo zlostí, že ji máte, pak jste vlastně odčinili karmický dluh, který mohl vzniknout v tomto životě nebo také v některém z minulých.

Je velkým darem, jestliže i v bolesti nebo nemoci nebo nouzi dokážeme si uvědomit, že v té nemoci je vlastně velká moudrost a zákonitost, která je blahodárná. Když si to uvědomíme, měla by v nás vzniknout alespoň jiskra vděčnosti, mělo by to vyvolat naši dobrotu srdce vědomím, že jsme v rukou všehomíra a že smysl celého našeho bytí je dobrý. Kdo v bolesti umí cítit tuto vděčnost, je vpravdě velkým a jeho postoj mu přinese velké ulehčení a velký pokrok za tělesným i duševním zdravím.

Ačkoli to zní paradoxně, měli bychom si vážit faktu, že žijeme v těle, které nemocno. Až fyzický svět opustíme, nebude již možné, aby nějaké naše provinění bylo odčiněno tím, že onemocníme.

Jestliže tedy hledáme příčinu nemoci sami v sobě, jestliže se snažíme nevytvářet žádné negativní energie, pak se postupně dostáváme do stavu, že po dobu celého dne budeme v té atmosféře, kterou jsme dříve dosahovali jen během modliteb nebo meditace. Pak celý náš den všední i sváteční bude vlastně jedinou modlitbou. Bude to stav maximální duševní a tělesné pohody. Záplava duchovního jasu, která nás pronikala jen v okamžicích duchovního dosažení, zde bude více méně stále a ten jas z nás bude zářit k dobru všech, s kým se setkáme.

Bylo by ale nesprávným, když při tom všem bychom automaticky očekávali, že naše nemoc začne rychle ustupovat. Už jednou jsme mluvili o tom, že očekávání je postojem negativním a nesprávným. Neměli byste očekávat nic, ale opakovat si slova: Ne má, ale Tvá vůle se staň. To je jediný správný postoj.

Někdo může namítnout, jakou cenu mají tyto rady pro člověka, který je nemocen nevyлéčitelně, který byl nemocen po většinu svého života nebo kdo se přímo narodil s nějakou vrozenou vadou. Zde budiž připomenuto, že ze studií dr. Heleny Wambachové jasně vyplývá, že člověk před tím, kdy vstoupí do toho nenarozeného těla dítěte, dostane záblesk celého svého příštího života, podobně, jak dostáváte záblesk života minulého, když z tohoto těla odcházíme. Lidé s vrozenou vadou přijali toto břímě na sebe vědomě a záměrně, protože před tím, než se vtělili, jim bylo ukázáno, jaké karmické závazky mají a že taková vrozená vada by jim umožnila tento svůj dluh odčinit.

Je zajímavé, že dr. Wambachová poukazuje na statečnost a odhodlání lidí vzít na sebe takové břímě, někdy neobyčejně těžké a že také cituje výpovědi pacientů, kteří se přiznali, že před vtělením odhadli nesprávně své síly, že se přecenili. A že nyní bojují s depresí, malomyslností, smutkem, i když se snaží přesvědčit sami sebe, aby vytrvali a nevzpírali se svému osudu.

Měli bychom tedy zopakovat, že ruku v ruce s léčením, které nám umožňuje současná lékařská věda, je třeba uvolnit cestu té ozdravující síle, která je v nás. Síle, která toto tělo vytvořila a která je schopna je udržet zdravé. Odložte všechno negativní, odevzdejte se do rukou Pána, postarejte se, aby vaše svědomí bylo čisté, aby vaše vědomí bylo prosto všeho negativního a prozářené Duchem svatým. Ke své nemoci přistupujte klidně, s trpělivostí a naprostou důvěrou. Buďte ujištěni, že v každé sekundě Bůh ví, co dělá.

Je naprosto ve vašich rukách, co se odehrává ve vašem vědomí. Zda se oddáváte zlosti, pomstychtivosti, úzkosti, pochybnostem nebo radosti, zda máte důvěru v Život, zda cítíte Úctu před Stvořením. Smyslem všech vašich zkušeností není nic jiného než dokázat zaujímat toto stanovisko v nejrůznějších situacích, zvítězit nad životem, nad jeho stinnými stránkami, zvítězit nad svým vlastním nižším já.

Bůh nám dal rozum, dal nám do značné míry svobodnou vůli. Je na nás, co s tím uděláme. Klíč ke svému spasení a současně ke svému zdraví držíme sami v rukou. Chopte se ho. Nikdo to neudělá za vás.

A ke konci tohoto pojednání uvedeme několik pomůcek, které nám mohou pomoci.

Ta nejjednodušší je autosugesce. Opakujte si s hlubokým přesvědčením znovu a znovu: „Jsem dokonale zdrav“. „Jsem prozářen božskou, kosmickou silou, která prozařuje a ozdravuje všechny buňky a všechny moje orgány“. „Každý atom v mém těle je prozářen Duchem svatým“. Atd.

Zbavte se obav. Mějte dokonalou důvěru, že všechno, co nás očekává, je dobré a pro nás to nejsprávnější.

Jsou také modlitby, kdy Boha Otce žádáme o uzdravení. Jsou meditace, kdy v tichu, sami pro sebe, se obracíme k zárodku Boha v nás: Pane, Ty jsi zdroj všeho dobra ve mně. Tvé světlo mne prozařuje. Tvé světlo mne živí. Každá má buňka cítí sílu a osvobození Tvým jasem. Mír a harmonie mnou pronikají. Otevírám se Tvému spásnému vlivu a božství...

***Vycházím vždy a všude z vědomí, že jsem věčný,
že to nejvyšší ve mně je božské a že jsem nadán tvůrčí mocí
zmoci a přetvořit každý život, každou situaci, každou bolest,
každé zklamání a každý nezdar.***

N.F. Čapek

Foto na titulní straně: P.Sedlák

Foto Listí: Z. Červená

Foto Růže: Peggy Greb, jde volné dílo z United States Department of Agriculture
(staženo z wikipedie)

PROGRAM NA MĚSÍC LISTOPAD 2013

Shromáždění se konají na ul. Staňkova 18a, Brno, budova OSC a.s.,
3. patro. Doprava: tramvaj číslo 1 a 6 - zastávka Hrnčířská

Středy 17 – 19 hod.:

- 6.11.: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná: **SLUNEČNICE - ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ,
MEDITACE**
- 13.11.: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná: **SLUNEČNICE - ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ,
MEDITACE**
- 20.11.: RNDr. Milan Lustig: **MOHOU SI LIDÉ ROZUMĚT? (s diskusí)**
- 27.11.: Ing. Pavel Sedlák: **MINIKURS POČÍTAČŮ**

Pátky 17 – 19 hod.:

- 1.11.: Mgr. Vlastimil Krejčí: **BDĚLÁ PŘÍTOMNOST**
- 8.11.: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná: **ČTEME V KNIZE PODZIMU**
(čemu nás učí podzim?)
- 15.11.: Magda Pulicarová: **DNEŠNÍ SVĚT – EKONOMIKA NEBO
DUCHOVNO?**
- 22.11.: prof. Miroslava Paulíčková: **SPOJENÍ ČLOVĚKA SE ZEMÍ**
- 29.11.: **Listopadový PEGÁSEK** – autorský večer s texty blízkými unitářům

Čtvrtek 18.30 hod.:

- 14.11.: Setkání skupiny **ALLAN KARDEC:**
téma: **KOMUNIKACE S DUCHOVNÍM SVĚTEM (přednes česky)**

Děkujeme všem dárcům za finanční příspěvky na našich akcích.

Obec unitářů v Brně vydává měsíčník „Poutník“ obsahující původní články členů a přátel Unitarie, články z historie unitářství, poezii, aktuality i zábavu.

E-mailová adresa: unitaria.brno@seznam.cz. Viz též www.unitaria.cz .

Pokud si přejete tento program nebo časopis „Poutník“ dostávat e-mailem, sdělte vaši e-mailovou adresu v kanceláři Obce unitářů v Brně.

Redakční rada: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná, Mgr. Daniel Novotný,
Ing. Marie Vohlídalová, Ing. Ivan Sommer

MK ČR E 16083